

Méltó befejezés:

A Lánchíd-építkezés „Élüzem“

Húsz hónapon keresztül... Négyszázan dolgoztak itt, megfeszítve minden emberi akaratot, párosítva a legteljesebb technikai tudással. Hiába esett az eső, süvöltött a szél, hullt a hó és a dermedt hideg csontkeményre fagyasztotta a vékony munkászubonyokat: ők helytálltak.

Újjongó csodálkozással, feltörő büszkeséggel száll a hír szájról-szájra, végig az országban: új Lánchídunk van, újra áll a Lánchíd...

A magyar hidépítés történetében — különösen a felszabadulás előtti időket nézve — páratlan ez a teljesítmény. Azelőtt egy hidépítés egy hétköznapi esemény, jobb esetben napi érdekességnek számított, ma pedig: ünnep...

Ez a híd és a felszabadulás után épült összes hidak nemcsak fontos közlekedési eszközök, hanem jelképek is. Ezek a hidak nemcsak a két folyópartot kötik össze, hanem a magyar nép megbonthatatlan szövetségét is felszabadítóinkkal: a Szovjetunió népeivel.

Most végzik az új hídron az utolsó „simitásokat“.

Mi büszkék vagyunk mindazokra, akik itt 20 hónapon keresztül bebizonyították a szocialista termelés felsőbbrendűségét. Különösen büszkék vagyunk a mi híd-munkásainkra, akik 77.532 munkaórát takarítottak meg az építésnél. Akik az előirányzott költségeknél 691.000 forintot tettek vissza a nemzet asztalára, mint jó munkájuk, önköltségsökkentésük eredményét.

Az idő-, anyag- és költségmegtakarítás terén különösen szép eredményt ért el a láncszerelő brigád. Jól megszervezett munkával, a Párt útmutatásainak pontos követésével, kollektív magatartással járult hozzá a MAVAG-csoport a Lánchíd építésének dicsőséges befejezéséhez az Élüzem-csillaghoz.

Amikor ezeket a megállapításokat a Szakszervezetek Országos Tanácsa közzétette, az egész magyar nép hálás, büszkeséggel teli tekintete fordult a hídsaták hősei: gyárunk hidászai felé.

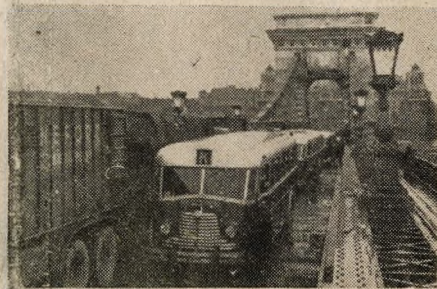
A híd szerkesztői és a munkálatokat végző dolgozók nagy súlyt helyeztek arra, hogy ez a Lánchíd

hú mása legyen annak a hídalkotásnak, amit 100 évvel ezelőtt építettek.

A mai Lánchíd azonban teherbírás

szempontjából sokkal korszerűbb, erősebb, mint a régi volt.

A régi Lánchídon a nehéz járművek nem fértek el egymás mellett, ellenben ezen a hídon (mint képünkön is látható) már minden nehézség nélkül tudnak közlekedni.

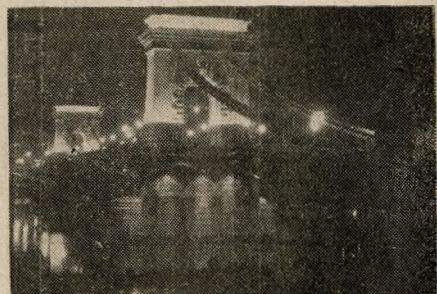
Jól sikerült a teherpróba is.

Többezserfőnyi tömeg lelkes tapsa közben, kedden este kigyúltak a fények az újjáépített Lánchídon, megtartották az első világítási próbát. Serényen folyik a befejező munka és közben készülnek a vasárnapi ünnepélyes avatásra. Végig a hídon 240 vörös és nemzetiszínű lobogót lenget a szél. A világ ámuló szeme előtt megszületett a magyar munka újabb diadala.

Az impozáns emberi alkotáshoz, a Lánchíd építéséhez

4800 tonna vasszerkezetet használtak, a pálya felületén 4600 négyzetméter területet aszfaltoztak, a festéshez felhasznált anyag súlya pedig 25 tonna volt.

Most, amint itt állunk a tömegben, nézve a fényárban úszó hidat, amelyet 52 — egyenként 1600 watt teljesítményű lámpa — és 4 db 2000 wattos reflektor és a híd hosszában végigvezető neoncső világít meg, mindenütt örömtől csillogó szemeket és meghatótt, büszkeségtől ragyogó arcokat látunk.

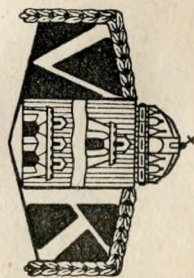
Megkapó látvány: fényárban a Lánchíd.

— Mennyi munka, mennyi anyag kellett ehhez a hídhoz! — jegyzi meg mellettünk egy fekete fejkendős, idősebb néni.

— De az akarat és a dolgozók öntudata még annál is több volt — válaszol rá egy csillogószemű ifjúmunkás.

— Magunknak építettük ezt a hidat... — egy idősebb hidász mondja ezeket a szavakat. — Nemcsak a verejtékünk, hanem a szívünk is benne van...

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:		Cím: <i>Méltó befejezés: a Lánchíd-építkezés „Élüzem“</i>	
Forrás: <i>Kalapaács</i>		(Hely):	
(Idő): <i>1949 nov 19</i>		(Köt. v. fiz.):	
(Oldal):		(Oldal):	
Személy		Helyszám	
Oszályozás		Tá	
684.2		Idő	
"1949"		He	

Székesfehérvári házi nyomda 1926 — 8891